

BÉLDY BÉLA

Író, publicista, közgazdász, v. országgyűlési képviselő, a Kanadai Magyarság főmunkatársa.

1903. május 26-án született Sárreéten. Isten tisztelétét, egyháza és hazája szeretetét, klasszikus magyar műveltséget oltottak belé a bonyhádi evangélikus gimnázium tanárai.

Kettős doktorátust szerzett; a Közgazdasági Egyetem tanára volt, egyben országoszerzte, sőt külföldön is értékelt író és újságíró, majd mint képviselő a föld népének sorsáért harcolt eredményesen a parlamentben. A háború után a szívjet megszállók kínzókamráinak minden borzalmát elszenvedi és a megfeszített test tövisét hordozza mindhalálig, de tudja, hogy Pál apostollal együtt neki is szólt Megváltó Ura biztatása: "elegendő néked az én kegyelmem". Fáy Ferenc evangélikus

költőnk megrázó búcsúztatójában ezt írta róla: "S amikor kiesüszott lába alól az ország, összeomlottak mögötte a búcsúzó temetők, mikor rászakadt az idegen ég Mikeseiket, Rákócziakat, Kossuthokat temető valósága és nem volt mellette más, csak az Isten, akkor Béldy Béla, az embertől megcsúszott ember, a büszke ő: Béldy Sámuel, esepesi úr hitével, kit még Prohászka is megfátogatott, Istent hirdette a menekültek között."

Amerikába ébrazésekor a nyugat-elelandi evangélikus egyháznál talált lelki otthonra az ötvenes évek elején az **ERŐS VÁR** szerkesztője is volt, 1969 óta a Kanadai Magyarság hasábjait ékesítette tollának kifogyhatatlanul gazdag termése. Íróasztalánál érte a hazahívó szó. Egyik kedves igéjével sokszor tett hitéről biznyságot: "Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül..." (1 Kor 15:19-20.)

Ez lett a temetésén elhangzott igehirdetés textusa is, melyet július 3-án barátja és tisztelője, Brachna Gábor főesperes mondott el dr. Béldy Béla koporsója felett.

